

Flygtningelejren

Baseret på autentiske beretninger

Skrevet af

Brian Wind-Hansen

06.09.19

MEDVIRKENDE

FORTÆLLER 1 *spiller også rollerne som:*

BEHZADS BARNDOMSVEN

HORST ROTHE

ROSEMARIE GOLDBACH

MOR-, FAR- og BARNE-DUKKEN

BEHZADS FAR

NABAIT

BERNHARDS MOR

BEHZAD TAJIK

MOUTAZ

KLAUS-JÜRGEN WILLER

MENNESKESMUGLER 2

POLITIET

SANDHOLM

UDLÆNDINGESTYRELSEN

TANDLÆGEASSISTENTEN

SYGEPLEJERSKE

LÆGEN

GREG

INGEBORG SEHESTED

UNG VAGT

MOREN

MODSTANDSMAND

KAREN

DOMMEREN

FAYE

FORTÆLLER 2 *spiller også rollerne som:*

BEHZAD TAJIK

HORSTS VEN

HANNAH

BERNHARD PELK

MENNESKESMUGLER 1

MUSTAFA

KLAUS-JÜRGEN WILLER

OVERFALDSMANDEN

IRMGARD

ULRICH KOPPENHAGEN

GERHARD

KARENS FAR

ADVOKATEN

BESKED TIL BEHZAD

SEKRETÆR

FAYE

FAYES MOR

FAYES FAR

MÆNDENE I BYEN

MURBROKKERNE

INDHOLD

1. PROLOG
2. BEHZAD TAJIK 1
3. HORST ROTHE
4. ROSEMARIE GOLDBACH
5. BEHZAD TAJIK 2
6. NABAIT
7. BERNHARD PELK
8. BEHZAD TAJIK 3
9. MOUTAZ
10. MUSTAFA
11. KLAUS-JÜRGEN WILLER
12. BEHZAD TAJIK 4
13. GREG
14. INGEBORG SEHESTED og HORST ROTHE
15. BEHZAD TAJIK 5
16. ULRICH KOPPENHAGEN
17. KAREN
18. BEHZAD TAJIK 6
19. FAYE
20. EPILOG

06.09.19

PROLOG

FORTÆLLER 1 og 2 henvender sig til PUBLIKUM.

FORTÆLLER 1

Alle der har et navn; rejs jer.

PUBLIKUM svarer ved at rejse sig.

FORTÆLLER 2

Tak for jeres svar.

PUBLIKUM sætter sig igen.

FORTÆLLER 1

Det I nu skal opleve, er *ikke* fiktion.

FORTÆLLER 2

Men fortællinger baseret på autentiske beretninger.

FORTÆLLER 1

Fortalt af de mennesker der har oplevet begivenhederne på nær hånd og på egen krop og sjæl.

FORTÆLLER 2

Bag hvert et navn, gemmer der sig en fortælling.

06.09.19

BEHZAD TAJIK 1¹

FORTÆLLER 1

Behzad Tajik.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg er fra Herat i Afghanistan. Vi boede ikke i det rige område, heller ikke i det fattige, men det midt imellem. Der var små gader, ikke af asfalt eller sten, men af jord.

BEHZADS BARNDOMSVEN

Kom nu, Behzad, det er den her vej!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg havde en barndomsven, som jeg voksede op sammen med. Vi var sammen *hver* dag.

BEHZADS BARNDOMSVEN

Kom nu!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Vi spillede fodbold i gaderne, delte slik med hinanden, og nogle gang stjal vi æbler fra haverne.

BEHZADS BARNDOMSVEN

Giv mig en hestesko.

BEHZAD giver BARNDOMSVENNEN en hestesko og løfter ham op, så han kan plukke æbler.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Skynd dig lidt, inden der kommer nogen!

¹ Baseret på interview med Behzad Tajik

06.09.19

BEHZADS BARNDOMSVEN

Ja, ja, jeg skal bare lige have fat i de bedste!

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Du er tung!

BEHZADS BARNDOMSVEN

Hold op med at klynke, slapsvans!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men en dag så ejeren os.

BEHZADS BARNDOMSVEN

SHIT! VI ER OPDAGET! LØØØB!

BARNDOMSVENNEN springer ned.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Vi tog hinanden i hånden. De tager hinanden i hånden. Og løb alt hvad vi kunne.

BEHZADS BARNDOMSVEN

Det var tæt på!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Når nogen var efter os, stod han altid bag mig, og jeg stod altid bag ham. Vi kunne også blive uvenner og komme op og slås, men vi kom altid til hinanden bagefter og sagde undskyld. Så blev man endnu mere tæt.

Det kan godt være jeg ikke har haft et fancy værelse eller fancy ting eller rejst rundt i verden, men jeg har været sammen med min familie og venner, og jeg har været glad.

Jeg har haft en lykkelig barndom.

06.09.19

HORST ROTHE²

HORST / FORTÆLLER 1

Horst Rothe.

Vi boede i Pasewalk i Forpommeren. Jeg var 11 år, og jeg gik i drengeskole. Vi legede meget i den grønne park, og vi legede i haven bag vores hus, på sportspladsen, og om sommeren i badeanstalten ved den lille flod. De første krigsår var nogenlunde fredelige.

HORST og hans VEN står foran en mur. De har en kasse til at træde op på.

HORSTS VEN

Du tør ikke.

HORST (FORTÆLLER 1)

Jo, jeg gør.

HORSTS VEN

Så gør det.

HORST (FORTÆLLER 1)

Du vil bare have, at jeg skal gøre det først, fordi *du* ikke tør.

HORSTS VEN

Jeg tør godt!

HORST (FORTÆLLER 1)

Så gør det!

HORSTS VEN

Nej, jeg sagde det faktisk først, så du skal gøre det først!

² Baseret på borgerbidrag fra Horst Rothe

06.09.19

HORST (FORTÆLLER 1)

Dårlig undskyldning!

HORSTS VEN

Det siger du bare, fordi du er bange!

HORST (FORTÆLLER 1)

Jeg er ikke bange!

HORSTS VEN

Horst er bange!

HORST / FORTÆLLER 1

I februar og marts blev der flere og flere nætter med flyvealarm. Til sidst gik min mor og jeg kun i seng fuldt påklædte, så vi kunne søge i beskyttelsesrum når sirenerne hylede. Men der var i de måneder i 1945 særlig én oplevelse jeg aldrig vil glemme.

HORSTS VEN

Horst er bange! Horst er bange!

HORST (FORTÆLLER 1)

Ti stille, eller jeg banker dig!

HORSTS VEN

Hvis du kigger først, så giver jeg dig et tyggegummi fra mit lager.

HORST (FORTÆLLER 1)

Aftale.

De forsegler aftalen med et håndtryk, og HORST træder op på kassen og kigger hen over muren.

06.09.19

HORSTS VEN

Hvad kan du se?! Hvordan ser de ud?!

HORST / FORTÆLLER 1

I kasernegården blev nogle mænd hængt. Om det var forrædere, plyndrer eller militærnægtere ved jeg ikke. Men jeg vil aldrig glemme det syn.

FORTÆLLERNE henvender sig til publikum:

FORTÆLLER 2

Hvordan mon de hængte mænd så ud?

FORTÆLLER 1

Alle der har set en død person i virkeligheden; rejst jer.

PUBLIKUM svarer: rejser sig eller bliver siddende.

FORTÆLLER 2

Tak for jeres svar.

06.09.19

ROSEMARIE GOLDBACH³

ROSEMARIE / FORTÆLLER 1

Rosemarie Goldbach.

Min hjemegn er Østpreussen. Byen Allenstein. I vores have var der mange forskellige blomster og mange slægtninge og venner kom og fik buketter hos os. Også om vinteren var der dejligt. Når der var faldet nok sne, kælkede vi. Var det rigtig koldt, blev jeg inden døre og legede med mit legetøj, allerhelst mine dukker.

ROSEMARIE leger med dukkerne:

MOR-DUKKEN

”Velkommen hjem, min elskede mand; hvor har jeg savnet dig!”

FAR-DUKKEN

”Jeg har også savnet dig, min elskede kone. Sig mig, hvor har du gjort at vores gude-smukke og helt utrolige vidunderlige barn?”

MOR-DUKKEN

”Hun sover så sødt, min elskede.”

FAR-DUKKEN

”Godt, så lad os kysse vildt meget!”

Leger at dukkerne kysser.

ROSEMARIE / FORTÆLLER 1

Den største glæde var når vores far kom hjem på orlov. Men nu...

MOR-DUKKEN

”Min elskede mand! Hvad er der dog sket med dig?!”

³ Baseret på stil af Rosemarie Goldbach fra ”Børn bag pigtråd” af Karl Peder Pedersen

06.09.19

FAR-DUKKEN

”De kommer! Vi skal af sted! Væk barnet og samle kun det nødvendige! Nu!”

MOR-DUKKEN

”Vågn op, barn! Vågn op!”

BARNE-DUKKEN

”Hvad sker der, mor? Er der noget galt?!”

MOR-DUKKEN

”Skynd dig! Vi skal af sted!”

BARNE-DUKKEN

”Hvorfor, mor?!”

FAR-DUKKEN

”De kommer!”

MOR-DUKKEN

”Gør nu som jeg siger, barn!”

FAR-DUKKEN

”De kommer!”

MOR-DUKKEN

”Du er nødt til at løbe, skat!”

BARNE-DUKKEN

”Men jeg løber så hurtigt jeg kan!”

FAR-DUKKEN

”De kommer!”

06.09.19

MOR-DUKKEN

”Løb! Hurtigere! LØB!”

Legen med dukkerne stopper.

ROSEMARIE / FORTÆLLER 1

... men nu har vi mistet alt.

06.09.19

BEHZAD TAJIK 2

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Behzad Tajik

Jeg har haft en lykkelig barndom.

Jeg savner især at spille fodbold i gaderne. En masse drenge, beskidt tøj, bukser der går i stykker, knæ der bløder og naboerne der løber efter os fordi vi larmer - det savner jeg.

Og min far...

BEHZADS FAR

Behzad? Vil du med?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg kan stadig huske, da jeg var mindre, så kom han hjem og hentede mig på sin motorcykel, og så kørte vi en tur, og han købte slik til mig. Og en dag viste han mig det hus som han selv havde bygget.

BEHZADS FAR

Hvad siger du så?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg var mega stolt, og jeg fortalte det til alle mine venner.

Til PUBLIKUM: Se! Min far har bygget det der hus! Det passer!

BEHZADS FAR

Behzad, husk nu lige at holde øje med grøntsagerne, så de ikke brænder på.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Ja, ja, far, jeg skal nok!

Jeg har også arbejdet på en militærbase sammen med min far, i køkkenet, jeg var kokke assistent.

Men så kom Taliban.

De ville have, at vi skulle lave et selvmordsangreb. Terror. Vi sagde;

06.09.19

FAREN tager BEHZAD i hånden.

BEHZADS FAR

Nej.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men de ville tvinge os.

BEHZADS FAR

Nej!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Min far blev skudt af Taliban.

FAREN slipper BEHZADS hånd.

Og jeg flygtede sammen med min mor og min lillebror.

06.09.19

NABAIT⁴

NABAIT / FORTÆLLER 1

Nabait.

Når man flygter, så ved man ikke, hvad der venter foran én. Hvad der skal ske.

Jeg mødte Hannah, der ligesom mig flygtede fra Eritrea. Hun var høj, havde mørk hud ligesom mig og krøllet hår. Vi mødte hinanden i Libyen. Hun var rigtig sød, og vi var gode ved hinanden.

Vi sov i en stor hal, og vi lå sammen. Tæt på et lille køkken. Jeg var faldet i søvn da det skete. Der var sivet gas ud, og det gik i brand.

HANNAH

Nabait?! Vågn op! Vågn op!

NABAIT / FORTÆLLER 1

Er det en film, eller hvad er det jeg ser? Jeg havde aldrig set et menneske brænde. Drømmer jeg eller hvad?

HANNAH

Du drømmer ikke! Kom, vi skal ud nu!

NABAIT / FORTÆLLER 1

En dag så jeg en film, hvor der var mennesker der brændte. Det var sådan en actionfilm. Pludselig kom jeg til at tænke på, at det der sker i film, nogen gange godt kan ske i virkeligheden.

⁴ Baseret på fortælling fra DFUNK: "Nabait": <https://flygtningefortaeller.podbean.com>

06.09.19

BERNHARD PELK⁵

BERNHARD / FORTÆLLER 2

Bernhard Pelk.

Jeg flygtede med min mor, min søster, og min søsters to små børn på 2 og 4 år. Der var 25-30 minus grader da vi forlod byen.

Vandet var tilfrosset, og en 8 kilometer lang isvej førte over vandet. Om eftermiddagen ved 15-tiden fik vi lov til at køre ud på isvejen. Mange tog turen til fods.

BERNHARD (FORTÆLLER 2)

Mor?

BERNHARDS MOR

Ja, skat?

BERNHARD (FORTÆLLER 2)

Kan isen holde til os? Hvad hvis vi falder igennem?

BERNHARDS MOR

Vi falder ikke igennem. Isen er stærk.

BERNHARD (FORTÆLLER 2)

Kan vi ikke tage en anden vej?

BERNHARDS MOR

Vi har ikke noget valg, vi er nødt til det, men du skal ikke være bange. Jeg er lige her.

Tager BERNHARD i hånden.

Jeg går ikke fra dig.

BERNHARD går langsomt, nervøst, hen over isen, mens han holder sin MOR i hånden.

⁵ Baseret på stil af Bernhard Pelk fra "Børn bag pigtråd" af Karl Peder Pedersen

06.09.19

BERNHARD / FORTÆLLER 2

Vi nåede ikke over inden det blev mørkt. Vi skulle overnatte på isen.

BERNHARD (FORTÆLLER 2)

Jeg fryser, mor.

BERNHARDS MOR

Kom. Trykker BERNHARD ind til sig. Vi skal nok klare det.

BERNHARD / FORTÆLLER 2

På vognene kunne man høre gamle og syge jamre sig. De tunge vogne sank langsomt dybere ned i isen. Man måtte hele tiden rykke dem et lille stykke frem.

Det var den længste nat i mit liv.

BERNHARDS MOR

Se, nu står solen op. Jeg sagde jo, vi nok skulle klare det.

BERNHARD / FORTÆLLER 2

Vi slap over isen og fik fast grund under fødderne. Men nogle dage efter, på banegården i Pillau, blev vi væk fra min mor.

BERNHARD (FORTÆLLER 2)

MOR?! MOR?! Til publikum: Har du set min mor?! Hun er så høj, har mørkt hår og brune øjne!

MOR?!

BERNHARD / FORTÆLLER 2

Vi fandt hende aldrig.

06.09.19

BEHZAD TAJIK 3

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Behzad Tajik.

Jeg har haft en lykkelig barndom.

Min far blev skudt af Taliban, og jeg flygtede sammen med min mor og min lillebror.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Da vi rejste med menneskesmuglerne, vidste vi ikke hvor vi skulle hen.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

På et tidspunkt er vi oppe i bjergene - det var i den første uge - og menneskesmuglerne siger til mig:

MENNESKESMUGLER 1

Du skal gå med de voksne. Du er ældre end din lillebror, og din lillebror skal gå med kvinderne.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Man er nødt til at sige ja. Det er dem der har magten. Så vi blev adskilt.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg fortsatte videre alene i cirka en måned. Jeg lå bare hele tiden i bagagerummet af en bil og blev flyttet til forskellige biler.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Jeg anede ikke, hvor jeg var på vej hen.

FORTÆLLERNE henvender sig til publikum:

FORTÆLLER 2

Forestil jer det. Du ligger bag i en bil. Det er mørkt. Det larmer. Ryster. Det er varmt. Indelukket. Og du mærker hvert et bump, hører hver en lyd og tæller hvert et sekund.

06.09.19

FORTÆLLER 1

Og du har ingen idé om, hvor du er, eller hvor du er på vej hen, og om du vil blive opdaget, eller hvad der vil ske hvis nogen finder dig?

FORTÆLLER 2

Fængsel?

FORTÆLLER 1

Eller det der er værre.

FORTÆLLER 2

Dit liv er i hænderne på fremmede mennesker.

FORTÆLLER 1

Forestil jer det.

06.09.19

MOUTAZ⁶

MOUTAZ / FORTÆLLER 1

Moutaz.

Jeg var ombord på et almindeligt skib, sammen med 868 mennesker.

MOUTAZ / FORTÆLLER 1 maser sig ind mellem PUBLIKUM:

Vi var seks dage på havet. Det var utrolig varmt. Jeg var træt, havde hovedpine og kastede op. Vi havde fået noget ulækkert vand. Det smagte ligesom diesel og farven var mørk. Det lignede alt andet end vand. Jeg følte hvert et sekund på det skib, og det føltes som en måned.

Men da vi kom til Italiensk hav, så jeg nogle delfiner! Jeg har aldrig set delfiner i hele mit liv – aldrig nogensinde! – kun i fjernsynet!

FORTÆLLER 1

Henvendt til FORTÆLLER 2: Jeg sagde; jeg så en delfin.

FORTÆLLER 2

Er det virkelig nødvendigt?

FORTÆLLER 1

Ja. Det er det faktisk.

FORTÆLLER 2 optræder som DELFIN.

MOUTAZ / FORTÆLLER 1

Det fik mig til at smile.

⁶ Baseret på fortælling fra DFUNK: "Moutaz": <https://flygtningefortaeller.podbean.com>

06.09.19

MUSTAFA⁷

FORTÆLLERNE henvender sig til publikum:

FORTÆLLER 2

Alle der har prøvet at være søsyg; rejs jer.

PUBLIKUM svarer: rejser sig eller bliver siddende.

FORTÆLLER 1

Tak for jeres svar.

MUSTAFA / FORTÆLLER 2

Mustafa.

Vi var over 40 mennesker i den gummibåd der skulle sejle os over. Det skulle kun have taget 1½ time, men det tog 6½ time, og jeg blev søsyg. Jeg havde det virkelig dårligt.

Min fætter og hans kone og fire børn druknede i vandet på rejsen over. Hele familien. Væk.

Det var i maj 2016.

FORTÆLLERNE henvender sig til publikum

FORTÆLLER 1

Forestil jer det; at alle I der sidder herinde, sad i samme gummibåd, uden redningsveste, ude midt på et bølgende hav, og I vidste, at en tredjedel af jer ville drukne inden rejsen var slut.

(Alle der tror, de vil overleve rejs jer – publikums svarer – tak for jeres svar)

FORTÆLLER 2

Jeg forstår simpelthen ikke, hvordan man kan få sig selv til at sejle ud i sådan en båd.

⁷ Baseret på interview med Mustafa

06.09.19

FORTÆLLER 1

Det de flygter fra, er endnu værre.

FORTÆLLER 2

Jeg forstår det stadig ikke.

FORTÆLLER 1

Det kommer du nok heller aldrig til, men kom så; videre.

MUSTAFA / FORTÆLLER 2

Jeg flygtede fra Syrien til Tyrkiet.

Fra Tyrkiet til Grækenland; til øen Samos.

Og bagefter til Athen.

Og så videre til Makedonien.

Og så til Serbien.

Og så til Kroatien.

Og fra Kroatien til Østrig.

Tyskland.

Danmark.

Kolding.

København.

Sandholm.

22 dage.

Jeg håber aldrig, jeg ser de ting igen, som jeg har set på den tur.

Mennesker bliver til dyr.

06.09.19

KLAUS-JÜRGEN WILLER⁸

KLAUS / FORTÆLLER 1

Klaus-Jürgen Willer.

Det lange godstog rasler over det danske land. Vi sidder i kreaturvogne; tyske kvinder og børn. Nogle sidder og sover på de få ejendele, som de har reddet fra russerne; andre kigger ud på det rolige fredelige land.

Der hersker en uhyggelig stilhed i vognen.

Stilhed; KLAUS / FORTÆLLER 2 kigger ud på landskabet

Vi kører ind på Bogense Banegård. Det er vores endestation, og her bliver vi modtaget af det tyske luftvåben. Vi, flygtningene, skal stille op i marchorden, og nu går det gennem byen. Danskerne står på gaden og kigger på os.

KLAUS / FORTÆLLER 2 marcherer af sted, mens han skæver til PUBLIKUM.

FORTÆLLER 1

Hvordan mon det har været at gå der? Til skue? Hvad har han følt?

KLAUS / FORTÆLLER 2 stopper pludselig op og råber af PUBLIKUM:

KLAUS (FORTÆLLER 2)

Hvad glør I på?! Hvad?! Tror I, jeg har valgt det her?! Tror I, jeg er kommet for at stjæle jeres ting?! Jeg er kommet for at overleve! Overleve!

FORTÆLLER 1

Måske var det sådan han havde det.

⁸ Baseret på stil af Klaus-Jürgen Willer fra "Børn bag pigtråd" af Karl Peder Pedersen

06.09.19

BEHZAD TAJIK 4

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Behzad Tajik.

Jeg har haft en lykkelig barndom.

Min far blev skudt af Taliban, og jeg flygtede sammen med min mor og min lillebror.

Jeg anede ikke, hvor jeg var på vej hen.

Og så kom vi til et sted, hvor menneskesmuglerne sagde til mig:

MENNESKESMUGLER 2

Du skal bare gå 300 meter den vej, så er der en politistation. De kan hjælpe dig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og jeg anede stadig ikke hvor jeg var, men jeg gik derhen og bankede på, og så spurgte politiet mig:

POLITIET

Vil du blive i Danmark?

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Ja! Ja!

POLITIET

Javel. Du kan starte med at fortælle, hvad der er sket, Bahzad.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Jeg hedder *Behzad*.

POLITIET

Naturligvis.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

De sendte mig efterfølgende til Sandholm, og så skulle jeg fortælle min historie igen.

06.09.19

SANDHOLM

Skriv din historie ned på dit eget sprog, Bahzid.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Jeg hedder altså, Behzad.

SANDHOLM

Naturligvis.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Et stykke tid efter kom jeg så til min første samtale i udlændingestyrelsen, og så skulle jeg fortælle min historie for tredje gang. Samtalen varede fra cirka 10 timer.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvorfor er du kommet til Danmark? Hvad har du lavet i Afghanistan? Hvor langt var der fra dit hjem til dit arbejde? Hvad for nogen veje tog du hen på dit arbejde?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Hun skulle høre alle detaljer.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvor mange søskende har du?

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Én bror.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvad er der sket med din far? Hvad er der sket med din mor?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Hun spurgte og spurgte, og på et tidspunkt går hun ud og kommer ind igen og siger:

06.09.19

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Du har fortalt mig, at du har to brødre, ikke sandt?

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Det har jeg aldrig fortalt dig.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Er du sikker?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

De prøvede at fange mig i en løgn.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvor gammel er du?

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

16.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

16?! Er du nu også helt sikker på det?

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Ja...

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Du ser ældre ud.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Okay... men det har min far altså fortalt mig, og jeg er jo flygtet fra krig, jeg har ikke haft tid til at tage mit pas med!

06.09.19

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Du bliver sendt til en aldersprøve.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

En aldersprøve?!

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Naturligvis.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg fik fotograferet mine håndled, og jeg skulle have taget billeder af mine tænder, men jeg kunne ikke holde den der dims i min mund, og hende tandlægeassistenten blev mega sur. Hun behandlede mig ikke så pænt.

TANDLÆGEASSISTENTEN

Hvorfor vil du ikke samarbejde?!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og så var der sådan en security guy, og det første jeg tænkte på, var; hvorfor skal der være en security guy?! Tror de bare, vi er kriminelle?!

TANDLÆGEASSISTENTEN

Samarbejd!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og så kom jeg på rigshospitalet, og der stod en mand som var læge, og en sygeplejerske som var en kvinde.

SYGEPLEJERSKE

Hvis du vil være så venlig.

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg skulle tage alt mit tøj af. Alt! Foran en kvinde.

SYGEPLEJERSKE

Vi har jo ikke hele dagen.

BEHZAD tager sit tøj af.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og du kommer lige fra mellemøsten, ik? Du har den der muslimske tankegang, og du bliver helt vildt genert.

Har taget tøjet af og drejer rundt, mens SYGEPLEJERSKEN skriver ting ned.

Og du skal dreje rundt, mens de kigger på din krop og skriver noget ned.

SYGEPLEJERSKE

Tak, så må du gerne tage tøjet på igen, Bahzud.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Jeg hedder Behzad! B. E. H. Z. A. D!

SYGEPLEJERSKE

Naturligvis.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Der kom svar efter et par måneder. Lægen havde besluttet sig.

LÆGEN

Vi har bestemt, at du er 2 år ældre.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Hvad?!

06.09.19

LÆGEN

Du kan vælge at protestere, men så kommer der en retssag.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg var nødt til at acceptere det. Det betød, at jeg skulle flyttes fra asylcenteret for mindreårige til et center for voksne.

I Danmark blev jeg - på kun to måneder - to år ældre.

06.09.19

GREG⁹

GREG / FORTÆLLER 1

Greg.

Vi blev sendt til Sandholm, hvor vi fik taget fingeraftryk. Det føltes ligesom at blive sendt i fængsel.

Der var meget beskidt og mange nye lugte. Så fik jeg en pose med ting. Der var vidst en pude i, ting til at børste tænder osv. Det var en virkelig underlig oplevelse.

Jeg har boet på fem forskellige centre på fem år. Der var et af dem, hvor der var rigtig mange grupperinger. Ligesom i et fængsel. Der var mange forskellige nationaliteter, og folk af samme nationalitet holdt sig altid sammen. Og hvis nogle var ubehøvlet, så kunne man altid løbe tilbage til sin gruppe og få hjælp.

Men så kom jeg til et andet center, og der var ikke nogen med samme nationalitet som mig, så der var ikke nogen jeg kunne sladre til. Jeg var helt alene. Det var en rigtig ubehagelig oplevelse. Jeg blev spyttet på. Jeg blev ydmyget.

OVERFALDSMANDEN kommer hen til GREG.

OVERFALDSMANDEN

Læg dig ned.

GREG (FORTÆLLER 1)

Hvorfor?

OVERFALDSMANDEN

Fordi jeg siger det. Læg dig ned på maven.

⁹ Baseret på fortælling fra DFUNK: "Greg": <https://flygtningefortaeller.podbean.com>

06.09.19

GREG (FORTÆLLER 1)

Nej, jeg vil ej.

OVERFALDSMANDEN

Gør som jeg siger!

GREG (FORTÆLLER 1)

Fuck dig.

OVERFALDSMANDEN

Læg dig, sagde jeg!

OVERFALDSMANDEN springer på GREG og forsøger at tvinge ham ned på gulvet, men det lykkes til sidst for GREG at kæmpe sin modstander væk..

GREG / FORTÆLLER 1

Der var også én, der forsøgte at voldtage mig.

Det var et forfærdeligt sted at være, og vi havde heller ikke særlig meget at lave. Vi måtte ikke gå i skole, vi måtte ikke noget som helst. Så en af de her medarbejdere fik os til at skrive en sang. Det gjorde jeg så. Den er skrevet på Denglish.

GREG synger / reciterer sin sang:

We are people living in a Red Cross center
Prøv lige at listen, mens du står og venter
More than hundrede mennesker her, dont you forget
And they all have to go, to the same toilet

Danish people think, we are stupid human kind
Watching german shit, blowing our mind
Sitting in the tv-room waisting our time

06.09.19

Nothing else to do, but to put ourselves into crime

Hvorfor kalder danske folk mig for en perker

Det er meget nemt, det er ikke dem der mærker

Hvad det dog betyder når man sidder i et fremmed land og tænker på sit hjem som sidst man så det var i brand

I met a girl that wanted me, and then she called me up,

I started talking English, she told me: hold dog op!

Jeg gider ikke at snakke med dig, tag hjem hvor du er fra

What else was left to say; farvel; au revoir.

INGEBORG SEHESTED OG HORST ROTHE¹⁰

INGEBORG / FORTÆLLER 1

Ingeborg Sehested.

HORST / FORTÆLLER 2

Og Horst Rothe.

Vi kom til en by der hed Årslev d. 3 maj 1945.

INGEBORG / FORTÆLLER 1

De tyske flygtninge kom til Årslev d. 3. maj 1945. Jeg var nabo til forsamlingshuset, hvor de blev indkvarteret.

HORST / FORTÆLLER 2

I begyndelsen kunne vi bevæge os frit under beskyttelse af soldater fra den tyske værnemagt. Ja, de første dage i Danmark var næsten idyllisk.

INGEBORG / FORTÆLLER 1

Der var mange enlige mødre med børn, og de anede ikke hvor deres mænd var; om de var levende eller døde. Nogle havde været på flugt i flere måneder og havde kun hvad de gik og stod i. Andre var hele familier samlet og havde en del. Tøj, ja, endda levnedsmidler med, som de ikke ville dele med nogen, ja endda med nogen børn der var på grænsen til hungersdøden!

HORST / FORTÆLLER 2

Så kapitulerede Tyskland og de danske såkaldte ”frihedskæmpere”, som hørte til den danske modstandsbevægelse, dukkede op og erklærede, at vi ikke mere måtte forlade lejren. Vi var indespærrede.

INGEBORG / FORTÆLLER 1

Der var et forældrepar som mistede to børn kun få dage efter de var ankommet. Og en ung mand døde på et leje af halm, men ingen tog sig af ham. Enhver var sig selv nærmest.

¹⁰ Baseret på borgerbidrag fra Ingeborg Sehested og Horst Rothe

06.09.19

HORST / FORTÆLLER 2

Vi måtte ikke på nogen måde skabe kontakt til stedens beboere, og det var forbudt for os at lære dansk. Derfor nåede jeg kun at lære nogle få danske brokker.

INGEBORG (FORTÆLLER 1)

Henvender sig til HORST og prøver at lære ham ordet: Smørebrød! Smøre. Brød.

HORST (FORTÆLLER 2)

Forsøger: Smørebrød.

INGEBORG (FORTÆLLER 1)

Sehr gut.

HORST (FORTÆLLER 2)

Til INGEBORG: "Penge". "Jul" - Peger på sig selv: "Dreng" - Peger på INGEBORG: "Pige" - "Smukke pige jeg elsker dig!"

INGEBORG / FORTÆLLER 1

Jeg gav dem, hvad jeg kunne undvære af gammelt tøj, men det var ikke let at være nabo til dem. Kun de gamle koner og børnene, og en enkelt enlig mor, syntes jeg, at vi kunne have ægte medlidenhed med. Det var en mærkelig tid. Vi var meget vrede på tyskerne, for deres overgreb og for alle de pinsler de havde påført mange mennesker. Og dog syntes vi, det var synd for de gamle koner, der stod og så vemodigt og længselsfuldt ind over vores have, og fortalte, at de også havde haft en have som de holdt af.

HORST / FORTÆLLER 2

En velkommen afveksling var vandringer i omegnens skove, som vagtposterne foretog med de lejerbeboere, som var interesserede i det. Men den 22. juni endte én af turene i en katastrofe. En meget ung dansk vagt fjantede med den smukke 20-årige Irmgard Bernd.

UNG VAGT

Skal du ikke med, frøken Irmgard? Kom nu. Bare os to. Jeg passer på dig. Ich beschütze dich!

06.09.19

IRMGARD

Vielen dank.

Den UNGE VAGT fører IRMGARD med ind i skoven. Han tjekker, at de er alene.

UNG VAGT

Godt. Tag så dit tøj af. Zieh dich aus. Kleidung auf.

IRMGARD

Warum?

UNG VAGT

Kom nu! Schnell!

IRMGARD

Nein.

DEN UNGE VAGT forsøger at voldtage IRMGARD, men hun skriger og græder og kæmper imod.
Til sidst opgiver DEN UNGE VAGT og trækker sit våben og sigter på hende.

UNG VAGT

Din fucking kælling! Hvorfor kunne du ikke bare gøre som jeg siger?!

IRMGARD

Bitte! Nicht!

FORTÆLLERNE henvender sig til PUBLIKUM:

FORTÆLLER 1

Men vi ved ikke, om det var sådan det skete. Vi har kun Horst Rothes erindring:

06.09.19

HORST / FORTÆLLER 2

Den unge vagt ville til sidst “fotografere” hende med sin pistol. Det udløste et skud, som traf pigen dødeligt i kroppen. Verden brød naturligvis sammen for moderen og den yngre søster. Begravelsen fandt sted nogle dage senere på kirkegården i Årslev, under stor deltagelse af den lokale befolkning.

INGEBORG // FORTÆLLER 1

Der var også en ung tysk mor som gjorde stort indtryk på mig. Da hun mistede sit sidste barn; en yndig lille pige med lysegule krøller på ca. 2. år. Jeg har faktisk skrevet nogle vers om det:

I hjørnet af vor have
med klaser hvide som sne,
der stod den store syrenbusk
og var så smuk at se.

Fra forsamlingshuset, vor nabo
fortvivlet gråd der lød,
de kom med en lille kiste
en lille pige var død.

Det store følge af flygtninge
ejede ikke en gren,
jeg brød en buket af syrenen
og rakte moderen den.

Faderen blødte ved fronten
moder og børn på flugt,
den sidste lille pige
Havde nu sine øjne lukt.

I en krog af kirkegården
blev en tue af jord og sten,
den eneste blomst til båren

det var den hvide syren.

Et år – og de skal af sted igen,
bort fra barnets grav –
en hånd blev rakt over hækken hen:
Tak for blümen der gave.

06.09.19

BEHZAD TAJIK 5

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Behzad Tajik.

Jeg har haft en lykkelig barndom.

Min far blev skudt af Taliban, og jeg flygtede sammen med min mor og min lillebror.

Jeg anede ikke, hvor jeg var på vej hen.

I Danmark blev jeg - på kun to måneder - to år ældre.

Mens jeg boede på asylcenter fik jeg muligheden for at komme i brobygning. Jeg skulle overnatte hos en dansk familie i Nyborg.

Jeg kan stadig huske, da jeg kom til banegården med bus, og der stod moren. Jeg kan stadig huske, hvad for en jakke hun havde på og hvad for noget tøj.

MOREN

Hej, Behzad.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

De var meget høflige, og de havde købt grøn the, fordi de vidste, at der kom en afghaner på besøg. De havde forberedt sig, og de gik aldrig over grænsen; de spurgte aldrig om, hvad der var sket.

Bagefter havde vi lyst til at beholde kontakten, og jeg besøgte dem igen i en weekend. Det var tæt på min fødselsdag, og vi skulle på tur.

MOREN

Vi skal se Egeskov Slot.

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Et slot?! Er det rigtigt?! Jeg har aldrig set et slot i virkeligheden!

MOREN

Men jeg kan desværre ikke tage med. Jeg har noget vigtigt, jeg skal ordne derhjemme.

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Vi besøgte slottet, og da vi kom tilbage til deres hus, så stod hun i køkkenet, og pludselig kom hun ud med en kage med lys på, og jeg kunne slet ikke forstå hvad der foregik.

MOREN

Synger: Happy Birthday to you! Happy Birthday to you! Happy birthday, dear Behzad, happy birthday to you!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Det var første gang i mit liv, at der blev holdt fødselsdag for mig. Det var ikke fordi mine forældre ikke ville gøre det, det er bare ikke så traditionelt i Afghanistan. Jeg blev meget overrasket, og jeg kunne ikke finde ud af; hvorfor gør de det?

MOREN

Vi har også købt en lille ting til dig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Så en dag hørte jeg om en ny regel, at flygtninge kunne lave en kontrakt med en dansk familie og flytte sammen med dem.

Så gik jeg til familien i Nyborg, og jeg fortalte om den her regel, og moren spurgte lige med det samme, uden overhovedet at tænke over det, som om hun bare var klar til det:

MOREN

Vil du flytte sammen med os?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg sagde ja med det samme og flyttede ud af centeret og ind hos dem. Jeg spurgte min mor en dag:

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Mor, hvorfor gør I alt det her for mig? Jeg kan jo ikke give jer noget som helst!

06.09.19

MOREN

Bare det, at se dig smile, Behzad. Det er nok.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg elsker min nye familie - min mor, min far, min bror og min søster – og de har *aldrig* behandlet mig som en gæst.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

BEHZAD TAJIK!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men så fik jeg brev fra udlændingestyrelsen. De ville se mig til samtale for tredje gang. Denne gang sad mine forældre med.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvis du en dag får lov til at rejse tilbage til Afghanistan, kan du så arbejde som kokkeassistent?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Spurgte de, og det gik op for mig, at hun prøvede at tricke mig til at sige ja. Hvis jeg havde sagt ja, så betød det, at jeg havde den tankegang, at ja, jeg havde mulighed for at være i Afghanistan, men det havde jeg jo ikke!

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvis du en dag får lov til at rejse tilbage til Afghanistan, kan du så arbejde som kokkeassistent?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Hun spurgte mig om det samme 5-6 gange, og jeg kunne mærke, at jeg var ved at miste tålmodigheden.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Hvis du en dag får lov til at rejse tilbage til Afghanistan, kan du så arbejde som kokkeassistent?

06.09.19

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Hvis du stiller det der spørgsmål 50 gange, så får du det samme svar 50 gange.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Javel ja. Noterer noget med på et stykke papir.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg kunne se, at min mor smilede, da jeg sagde det.

UDLÆNDINGESTYRELSEN

BEHZAD TAJIK! Giver et brev til BEHZAD:

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg fik et brev fra udlændingestyrelsen efter en måned. De skrev, at nu havde jeg haft 3 samtaler over et år, og de havde nu afgjort om jeg kunne få opholdstilladelse eller ej.

BEHZAD åbner nervøst brevet:

UDLÆNDINGESTYRELSEN

AFSLAG!

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Det kan ikke være rigtigt?! Jeg kan jo ikke rejse tilbage til Afghanistan?!

UDLÆNDINGESTYRELSEN

AFSLAG!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

De ville sende mig tilbage til Afghanistan, og jeg brød sammen.

ULRICH KOPPENHAGEN¹¹

FORTÆLLERNE henvender sig til PUBLIKUM:

FORTÆLLER 1

Alle der har prøvet at gøre andre ked af det; rejs jer.

PUBLIKUM svarer: rejser sig eller bliver siddende.

Tak for jeres svar.

ULRICH / FORTÆLLER 2

Ulrich Koppenhagen.

Vi kom til Strib, en lille by på Øen Fyn. Den første tid var dejlig, men så kapitulerede Tyskland, og de danske modstandsfolk overtog bevogtningen og ledelsen af lejren.

En MODSTANDSMAND kommer ind, med det karakteristiske armbånd på.

Danskerne, som indtil da havde været meget venlig imod os, blev med ét slag anderledes.

MODSTANDSMAND

Ti stille, svin! Gå væk derfra, hund! Du skal ikke kigge på mig, kryb!

ULRICH / FORTÆLLER 2

Der blev bandet og skældt ud på flygtningene. De penge, som vi tidligere havde fået, blev strøget.

Forplejningen, navnlig middagsmaden, blev stadig dårligere. Mest gik det ud over vores frihed. Fra nu af måtte vi ikke forlade flygtningelejren. Der blev trukket pigtråd.

MODSTANDSMAND

INGEN UDGANG!

ULRICH / FORTÆLLER 2

Hvad danskerne i den grad frygter hos os tyskere, er mig en gåde.

¹¹ Baseret på stil af Ulrich Koppenhagen fra "Børn bag pigtråd" af Karl Peder Pedersen

06.09.19

KAREN¹²

KAREN / FORTÆLLER 1

Karen.

Vi var i en periode frosset ude af kammeraterne. Måske var det, fordi far havde overtaget ledelsen af flygtningelejren på Ryslinge Højskole. Måske var vi blacklistet af landsbyen for at være tyskervenlige.

Jeg begyndte at lege med flygtningebørn, der svarede til mig aldersmæssigt. Jeg legede med en der hed Gerhard.

GERHARD

Wie ist dein name?

KAREN

My name is Karen. Do. You. Want. To. Do. Something. Together? You know – sådan sammen?

GERHARD

Ich verstehe es nicht.

KAREN

Skal vi lege? Want to play!

GERHARD

Was?

KAREN

Ej, altså, kom nu bare med!

KAREN tager GERHARD i hånden og trækker ham med.

¹² Baseret på Karens nedskrevne erindringer fra hende barndom på Ryslinge Højskole

06.09.19

KAREN / FORTÆLLER 1

Vi blev vældig gode venner, selvom han kun talte tysk og jeg engelsk.

KARENS FAR

Karen, vent lige lidt, jeg skal fortælle dig noget.

KAREN / FORTÆLLER 1

Sagde min far en dag, da det blev jul.

KARENS FAR

I år har vi besluttet at holde juleaften med flygtningene over i gymnastiksalen.

KAREN

Hvad?! Vi skal da holde jul derhjemme som vi plejer! For os selv!

KARENS FAR

Vi holder jul hjemme bagefter. Men først med flygtningene.

KAREN / FORTÆLLER 1

Jeg var meget vred på ham. Men det blev faktisk en uforglemmelig og smuk aften, med korsang og fælles salmesang.

KARENS FAR

Hvad sagde jeg.

KAREN / FORTÆLLER 1

Jeg måtte i mit stille sind erkende, at det vist ikke var den værste idé far havde fået.

Den markeret tekst er specifik til når forestillingen spilles i gymnastiksalen på Ryslinge Højskole:

FORTÆLLER 2

Det var lige her - i denne sal - at de holdt jul sammen; Flygtningene og danskerne.

06.09.19

FORTÆLLER 1

Og sang sammen og delte mad sammen.

FORTÆLLER 2

Hvorfor gør man ikke det med flygtningene i dag?

FORTÆLLER 1

De fleste fejrer nok ikke jul.

FORTÆLLER 2

Kunne man så ikke bare fejre noget andet sammen med dem? Nytår?

FORTÆLLER 1

Alle der synes, at det kunne være en god idé, at holde nytår og spise og synge sammen med flygtningene, rejs jer:

PUBLIKUM svarer: rejser sig eller bliver siddende.

FORTÆLLER 2

Tak for jeres svar.

06.09.19

BEHZAD TAJIK 6**BEHZAD / FORTÆLLER 2**

Behzad Tajik.

Jeg har haft en lykkelig barndom.

Min far blev skudt af Taliban, og jeg flygtede sammen med min mor og min lillebror.

Jeg anede ikke, hvor jeg var på vej hen.

I Danmark blev jeg - på kun to måneder - to år ældre.

De ville sende mig tilbage til Afghanistan, og jeg brød sammen.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Min sag skulle for retten. Det var min sidste chance for at få opholdstilladelse, men man ved ikke hvornår det bliver ens tur. Man går bare og venter.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og venter og venter og man ved ikke hvad der vil komme til at ske.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Der gik et helt år!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og min mor og far hjalp mig med at finde en god advokat. Vi mødtes med hende, og hun sendte mine forældre ud, og hun var mega skrap.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Hun kørte mig op og ned og til højre og venstre, og jeg fik mega ondt i hovedet, men så sagde hun:

ADVOKATEN

Vi kunne også sidde her og drikke kaffe sammen, men det har vi ikke gjort. Jeg har været skrap, fordi jeg gerne vil redde dit liv.

06.09.19

BEHZAD (FORTÆLLER 1)

Det kan jeg godt forstå. Jeg sætter pris på det.

ADVOKATEN

Og når du sidder foran dommeren, så er der ikke noget der hedder; jeg har følt sådan eller tænkt sådan; enten har du set det eller også har du hørt det, okay?

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Vi fik styr på sagen, men jeg var stadig meget nervøs. Det var jo min sidste chance.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Vi kom til København, og jeg kan huske, at jeg holdt min mor i hånden.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Og folk som betød noget særligt for mig, sendte beskeder til mig:

BESKED TIL BEHZAD

”Vi tænker på dig.”

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Men så kom der en sekretær og sagde:

SEKRETÆR

Din advokat er forsinket.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Og hun forklarede hvorfor, og så hørte jeg, at dommeren i min sag *ikke* var sød, og så blev jeg endnu mere nervøs.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og jeg så to betjente, der fulgte efter en iransk mand ind i et andet rum, og jeg tænkte bare:

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Shit – politiet er bare klar til at lægge os i håndjern og sende os direkte hjem når vi får afslag!

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men så kom min advokat endelig, og jeg spurgte hende.

BEHZAD (FORTÆLLER 1)

Hvorfor er der politibetjente?

ADVOKATEN

Det er fordi, at ham iraneren er kriminel.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Og så sagde jeg, at jeg havde hørt at dommeren ikke var sød, og hun sagde:

ADVOKATEN

Det passer ikke, jeg kender hende. Hun er mega sød.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Det hjalp lidt på nervøsiteten, men jeg havde det stadig dårligt.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg glemmer heller aldrig, at der hvor vi ventede, der var to security mænd, og en af dem var muslim. Inden vi skulle gå ind, så havde jeg min koran i hånden, og jeg kiggede op og sagde:

BEHZAD (FORTÆLLER 1)

Det er nu jeg har brug for dig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Så kiggede ham securitymanden på mig og kiggede så også op. Det betød:

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Jeg tænker på dig. Jeg er med dig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Så skulle jeg ind, og mine forældre måtte ikke komme med. Jeg satte mig her, min advokat her, og min tolk her, og en fra udlændingestyrelsen her, og på den anden side sad dommeren og to bisiddere. Vi sad ved samme bord, alle sammen, ret tæt på hinanden. Og alle stirrede på mig.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Jeg var helt alene, og jeg skulle forsvare mig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Sidste chance.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Jeg svarede på en masse spørgsmål og fortalte min historie *igen*.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og bagefter sagde personen fra udlændingestyrelsen:

UDLÆNDINGESTYRELSEN

Jeg mener stadig, vi skal give Behzad afslag.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Derefter forlod jeg rummet sammen med advokaten og tolken, og de skulle snakke om mig. Lidt efter kom sekretæren ud og sagde:

SEKRETÆR

Sagen bliver afgjort i dag.

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Jeg rystede. Min mor rystede. Der gik en time, før jeg blev kaldt ind igen. Nu var tiden kommet.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Dommeren læste mit navn:

DOMMEREN

Behzad Tajik.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og dommeren sagde:

DOMMEREN

Vi har bestemt. At give dig opholdstilladelse.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Og så begyndte jeg bare at græde. Helt vildt. Jeg kunne ikke stoppe!

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Og dommeren blev ved med at fortælle, om lovgivningen og hvorfor, men jeg lyttede ikke længere, jeg græd bare. Kan det virkelig passe? Er jeg vågen? Og så løb jeg ud til min mor, og jeg sagde:

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Jeg fik den! Jeg fik den!

MOREN

Hvad fik du?! Fik du afslag?!

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Nej, jeg fik den! Jeg fik opholdstilladelse!

MOREN omfavner BEHZAD.

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Det var en stor dag i mit liv. Det glemmer jeg aldrig. Og jeg fik så mange kommentarer på Facebook. Da vi fortalte det til min lillebror begyndte han at græde, han var midt i undervisningen. Og min lillesøster havde champagne i køleskabet. Det var første gang i mit liv jeg drak alkohol, og jeg var fuld efter første glas. Vi inviterede også folk til fest i den weekend, og der kom 30-40 mennesker, med kun 1 dags varsel. Det var mega dejligt.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men jeg har stadig ikke fundet min mor og min lillebror. Og jeg tænker på dem hver eneste dag.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Det er svært. Man ved ikke om de er i live eller ej. Om de har noget at spise, om de har et sted at sove. Det gør ondt på mig.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg har registreret dem hos Røde Kors, og jeg tjekker hver uge om der er noget nyt, og jeg bliver faktisk skuffet hver gang.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Man kan ikke gøre noget. Man må bare vente. I mit liv har der været meget ventetid.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Men jeg siger til mig selv; du skal ikke give op. Lige meget hvor lang tid det tager.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Men der skete noget ret vildt for ikke så lang tid siden.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg var i fitnesscenteret og træne, og jeg var i gang med opvarmningen.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Så kan jeg se en ældre mand, fem meter væk, som er i gang med at falde; langsomt. Og jeg tænkte:

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Det er ikke normalt.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Og så løb jeg hen til ham, og han blev kold. Hans hjerte stoppede. Hans læber blev blå. Han døde.

Foran mig! Så tænkte jeg:

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Fuck, det skal bare ikke ske!

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Alt blev genopfrisket i mit hoved; min barndom, flugten, det hele, men jeg gik i gang med hjertemassage, og jeg pustede luft i ham, og jeg sagde:

BEHZAD (FORTÆLLER 2)

Ring til en ambulance og hent en hjertestarter!

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Der var flere folk tæt på. Nogle stod bare og kiggede, og nogle fortsatte bare med at træne. Seriøst. De trænede bare videre. Dem har jeg ingen respekt for.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Efter to omgange med en hjertestarter, kom manden til live. Han var død i fire minutter.

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Jeg reddede hans liv. Og jeg vidste ikke hvordan jeg havde det... jeg havde lyst til at græde, og på den anden side var jeg mega stolt. Jeg var stolt af mig selv. Men jeg var også på en måde ødelagt.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Sådan noget sidder i kroppen. Det kradser på et menneskes krop.

06.09.19

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Det er noget andet at se et menneske der er død, end at se et menneske der er ved at dø.

BEHZAD / FORTÆLLER 1

Hans liv er i dine hænder. Kan du gøre noget for ham eller ej?

BEHZAD / FORTÆLLER 2

Det er *dig* der bestemmer.

06.09.19

FAYE¹³

FAYE / FORTÆLLER 2

Da jeg boede i Syrien; mit Syrien, der var mit navn Faye. Jeg var Faye.

FAYE / FORTÆLLER 1

Faye betyder tro eller tillid på Arabisk.

FAYES MOR

Min Faye.

FAYE / FORTÆLLER 1

Plejede min mor at sige, når hun puttede mig i seng. Men en aften kunne jeg ikke høre hende sige mit navn. Hendes læber bevægede sig, men der kom intet ud. For lige som hun havde sat hånden for min pande og trukket min dyne op, blev et hav af had og splid sendt ned over vores by, og det overdøvede alt. Hånden for panden blev fjernet og dynen blev revet af, vi løb og alt rystede: væggene, gulvet, loftet, hænder og tro...

FAYE / FORTÆLLER 2

Lige pludselig var jeg ikke længere Faye. Jeg var et tal. Jeg var en del af en statistisk af de 1000 mennesker hvis hjem blev bombarderet.

FAYE / FORTÆLLER 1

Og en dag kom min far ikke hjem. Og dagen efter kommer han hellere ikke hjem. Min mor og far skændes dagene op til, min mor råbte:

FAYES MOR

Flygt!

FAYE / FORTÆLLER 1

Min far råbte:

¹³ Baseret på dramatisering af Josefine Bastrup Jensen

06.09.19

FAYES FAR

Familie!

FAYE / FORTÆLLER 1

Efter en måned kom min far hjem, vi troede han var død.

MÆNDENE I BYEN

Militærnægter!

FAYE / FORTÆLLER 1

Havde mændene uden for vores dør skreget. Så min far flygtede. Og kort tid efter, blev jeg tvunget af sted, af murbrokkerne der engang havde været mit barndomshjem. De faldne sten råbte:

MURBROKKERNE

Flygt Faye! Flygt mens du kan!

FAYE / FORTÆLLER 1

Men jeg var ikke Faye længere, nu var jeg flygtning.

FAYE / FORTÆLLER 2

Og da jeg forlod mit hjemland var jeg længsel.

FAYE / FORTÆLLER 1

Da jeg sejlede over det mørke hav til Grækenland, var jeg modigheden selv.

FAYE / FORTÆLLER 2

Da jeg traskede igennem Europa, var jeg sult og stædighed på samme tid.

FAYE / FORTÆLLER 1

Da jeg blev smuglet over grænser var jeg stilheden.

06.09.19

FAYE / FORTÆLLER 2

Og da jeg endelig kom til det sted, der skulle bringe mit navn tilbage til mig, så var jeg... heldig.

FAYE / FORTÆLLER 1

Ville nogen sige, og for andre var jeg en pestilens.

FAYE / FORTÆLLER 2

Snylter.

FAYE / FORTÆLLER 1

Terrorist.

FAYE / FORTÆLLER 2

Nasserøv.

FAYE / FORTÆLLER 1

Flygtning.

FAYE / FORTÆLLER 2

Alle disse navne lærte jeg at kende, før jeg fik muligheden for at de lærte mit.

FAYE (FORTÆLLER 1) rækker hånden frem til en person blandt PUBLIKUM:

FAYE (FORTÆLLER 1)

Hej, mit navn er Faye, det betyder tro og tillid.

06.09.19

EPILOG

FORTÆLLER 1 og 2 henvender sig til PUBLIKUM.

FORTÆLLER 2

Det I har oplevet i dag, var *ikke* fiktion.

FORTÆLLER 1

Men fortællinger baseret på autentiske beretninger.

FORTÆLLER 2

Fortalt af de mennesker der har oplevet begivenhederne på nær hånd og på egen krop og sjæl.

FORTÆLLER 1

Bag hvert et navn, gemmer der sig en fortælling.

FORTÆLLER 2

Og det er på tide vi lytter.

FORTÆLLER 1

Alle der har et navn; rejs jer.

PUBLIKUM svarer ved at rejse sig.

FORTÆLLER 2

Tak for jeres svar.

SLUT